

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАНПУТ НА ТАБАКУ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:

на годину	6 дин.
за пола године	3 дин.
за стране земље на годину	9 дин.

УРЕДНИШТВО и АДМИНИСТРАЦИЈА

ЈЕ У ЗДАЊУ

ОПШТИНСКОГ СУДА

Цена је огласима 6 дин. пара од врте
Претплату ваља слати упутницом на општин
ски суд а све кореспонденције на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се.

Грађанству вар. Београда.

На основу члана 91. новог закона о општинама и прописа Господина Министра унутрашњих дела од 27. пр. мес. ПБр. 17.178, први избори општинских часника у Београду имају се извршити у току овога месеца.

Према томе и обзиром на 22. члан истога закона, Одбор општине београдске у седници 5. ов. м. решио је да се на дан

Тридесетпрвога Декембра

држи

ОПШТИНСКИ ЗБОР

и на њему изврши избор 32 одборника и 16 заменика према 4-ој тачки 53. и последњем ставу 58. члана закона о општинама.

Ко може бити бирач за општинскога одборника или заменика изложено је у 56-ом и 57-ом члану зак. о општинама.

Право гласања на општинском збору имају сви пунолетни чланови општине, који плаћају 15 дин год. непосредне порезе, а који нису под старатељством, или који по прописима чл. 16. и 17. овог закона право гласања немају или су га изгубили. У задрузи имају право гласања на збору сви пунолетни задругари, ма сви скупа неплаћали 15 динара непосредне порезе, ако нису чланом 16 и 17. изузети. Тако исто имају право гласања и она лица која су ослобођена од плаћања порезе по чл. 61. тачке в. и г. закона о непосредноме порезу, што су постала неспособна за рад, или су инвалиди, или они, који примају милостињу из државне касе.

Немају право гласања на општинском збору:

1., они, који су осуђени због злочинства, докле своја права не поврате, или који су лишени грађанске части, за време пресудом одређено, као и они који су осуђени због преступа, који бешчасте и јавни морал вређају. док не прође година дана од дана издржане казне;

2., који се налазе под судским ислеђењем за дела под 1 наведена;

3., који су нали под станице за време док станице траје;

4., који су под полицијским надзором; и

5., који ма колико дугују у име порезе осим текућег полгођа. Но како је друго полгође ове год. продужено до првог Јануара по закону о изравнању рачунеке године с календарском, право гласања на овоме збору имају сви они грађани, који су платили порезу за прво полгође ове године.

Официри и војници сталнога кадра не учествују по 16-ом члану закона у саветовању општинскога збора.

Доказ за довољно и уредно плаћени порез само је порезна признаница или оверен извод из књига у које се заводи плаћање порезе.

По другом ставу 3-ће тачке 22-ог члана закона на збору може гласати само они бирачи, који су увршени у азбучни списак бирачки.

Збор овај почеће у 8 часова из јутра а бирачи могу долазити на изборно место до 6 часова у вече тачно, у које ће време престати даље пуштање гласача на биралиште.

Гласање ће се вршити по одељцима варошким, и то на овим местима:

а) за кварт варошки — у основ. м. школи код саборне цркве (дубровачка улица);

б.) за кварт теразијски — у теразијској основ. м. школи (улица 2 јаблана);

в.) за кварт дорћолски — у основ. м. школи (душанова улица);

г.) за кварт савамалски — у основ. м. школи (савска улица, преко пута кварта);

д.) за кварт палилулски — у основ. м. школи (школска ул.) и

ђ.) за кварт врачарски — у основ. ж школи (крунска улица, Томаније кућа).

За председнике бирачких одбора одређени су ови одборници:

Г. г. НИКОЛА Х. ПОПОВИЋ за кв. палилулски
ТОДОР Ј. МИЈАЈЛОВИЋ за кварт варошки
МИЛУТ. Ј. МАРКОВИЋ за кварт теразијски

СВЕТОЗАР МИЛОЈЕВИЋ за квартал врачарски
МАРКО ВЕЛИЗАРИЋ за квартал дорћолски
ДИМ. ЂИРКОВИЋ за квартал савамалски.

За председника главног бирачког одбора наименован је председник намилулског одбора г. Никола Хаџи Поповић, као најстарији по годинама.

Објављујући све ово грађанима вароши Београда, општински суд позива их да учине преглед састављених азбучних спискова пуноправних бирача ради уверења да ли су сви способни бирачи у спискове уписани.

Спискови су изложени у благајноме одељењу.

Од стране Суда општине вароши Београда 15. Декем. 1889. АБр. 891.

РАДЊА ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

(По стенографским белешкама)

држан 10. Новембра 1889. г. у Београду.

Почетак у 6½ часова по подне.

Приступовали: председник Ж. Карабиберовић; члан суда Милан Банковић; одборници: Димитрије Ђирковић, Милорад Д. Јанковић, Раденко Драговић, Милован Р. Маринковић, Никола Х. Поповић, Светозар Каранешић, Живан Бугарчић, М. Јосимовић, Ђорђе Николић, Светозар Боторић, Јован Ж. Ђурић, Др. Марко Т. Леко, Милош Обрковић, М. Велизарић, Никола Вулковић, Цера Видаковић.

Председник. Молим вас, господе, састанак је отворен.

Изволте чути протокол последњег састанка

Никола Х. Поповић. Је ли ту казано да комисија о прегледу рачуна општинских поднесе извештај одбору. (Секретар одговара: није).

На сваки начин и то треба да се каже.

Председник. Добро г. одборнице, то ће се додати. Има ли ко још шта приметити? — Нема.

I.

Милорад Јанковић. Молим вас, ја имам да учиним једно питање.

Има један канал у београдској улици, а ту је и водовод. Мислим, да ће бити познато г. председнику да на томе каналу стоји просто једна плоча од гвожђа и ту се излива сва нечистоћа из помијара. Ја сам опомињао шефа и чесмецију, да се ту бетонира за један метар, али од свега тога ни до данас ништа нема. Ја саветујем свакоме да не пије воду са те чесме, јер се ту помијаре изливају. Ја мислим да суд треба да води рачуна о својим инжењерима, и да треба обити те чесме и надгледати. Ово је за осуду, ја не знам да ли је ово Романија, и има ли игде тога да у чесму се изливају помијаре. Кад се тако што дешава, онда да затворимо канале, и да их нема.

Председник. То је немогућа ствар. Ја би молио одбор да одреди комисију да се то извиди.

То би значило, да по нашим улицама иду и нужници и помијаре и све. Ја знам да је у овоме ствар: кад је нивелација у тој улици извршена, дошло се до олука, где пролази вода. Ја сам нашао за нужно и наредно сам да се горе постави плоча од гвожђа да се осигура канал. Господе, ја писам могао наредити да се канал осигура од помијара, јер помије не иду по улицама, а ко би то могао дозволити да се помијаре изливају по улицама. Ја тражим да се одреди комисија на нека извиди то. Ово није Романија и то не може да буде. Г. одборнику је криво, што је одбијен кад је тражио да се направи калдрма поред његове куће. Ја писам хтео то да учиним и сад више на нас. Извините, али морам тако да кажем када ствар дотле долази.

Милован Р. Маринковић. Молим вас, г. председниче, г. одборник вели, да је свраћао пажњу шефу и ништа после није урађено.

Милорад Д. Јанковић. Да вам докажем. Г. председник овде рече као да је за мој атар хтео да ми учини неку милост. Ја то писам тражио. Да ја не говорим за мој интерес доказ је то, што та чесма није код моје куће по далеко од ње.

Да је тако, као што вам ја рекох, ја молим г. председника, нека се узму општине кола, и да одемо тамо, а ја ћу платити кола, ако није истина иначе нека плаћа г. председник. Ја мислим да је то видео и г. Раденко, и да ће и он то посведочити, и што г. председник каже, да не иду помијаре у чесму то не стоји. Оне се испражњују на ноље, и ја просто не смем да пијем воду са те чесме, а ко хће, нека се трује.

Јавио сам то суду, јавио сам инжењеру, чесмецији и опет нико неће ништа да уради, а ту више ништа не треба, него да се за један метар озго бетонира. Сад, ако председник мисли, да ја неистину говорим нека ми докаже.

Председник. Ја сам био с вама и ви ми нисте то казали, него сте ми казали, да се поправи површина, да буде равна са повр-

шином где иду кола. Мени је непојамно да тако може да буде, а ако се зблиа то десило, могли сте дати акт полицији.

На послетку ја примам да у друштву кога од другова одем на лице места.

Милован Р. Маринковић. Молим вас, г. председниче, ми хоћемо да обратите пажњу на ово, што он говори, па да се то поправи, ако заиста то стоји, а ми верујемо да је тако као што г. одборник каже.

Председник. Молим вас, ко би био за то, да се пију помије. Молим вас, да одредите 3 одборника са мном, па да одемо и видимо.

Н. Хаџи-Поповић. Не мора одбор, него ви сами да то урадите.

Милорад Д. Јанковић. Ја видим да се овде слабо води надзор над млађима јер они раде како хоће, и ја ћу идуће седнице изнети о томе све што знам. Ја мислим да сам суд треба да обрати већу пажњу на контролоре, и друге своје чиновнике, па се не би могло овако што год дешавати.

Никола Хаџи Поповић. То је оно, што сам ја у почетку буџета захтевао, да се означи шири круг рада свакоме чиновнику и кад би то имали, онда би ви то знали и могли би да контролишете.

Председник. Ја мислим шеф инжењерски дужан је све то да види.

Милован Р. Маринковић. Ево појавила се оваква ствар у одбору и ви не знате. То значи, да онај који је имао дужност да надгледа, није вас известио, то значи није радио како вала и да није одговорио својој дужности. Дакле, да прекратимо овај разговор, да донесемо одлуку да општински суд настане да се ова ствар извиди и прве седнице овога одбора, да нам каже шта је у ствари било.

Живан Бугарчић. Не само да одговори него и да узме на одговор оне чиновнике, који нису вршили своју дужност.

Милорад Д. Јанковић. Још и да се казне.

Милован Р. Маринковић. Ја мислим да се задовољимо са овом одлуком, да се ставља у дужност општинском суду да ову ствар извиди и да нам реферше на првој седници шта је урадио, јер заиста, ми не можемо онако узети ствар да у водоводе долази нечистоћа. С тога дакле доносимо одлуку и стављамо у дужност оп-

штинском суду да се то одмах предупреди и да нас извести прве седнице шта је у-
вградни (У сваја се).

II.

Никола Хаџи-Поповић. Молим вас још једно питање. Ја видим из извештаја председништва о радњи одборској за 1885. г., да је задужена општина са 200000 динара. Ја вас питам, знате ли ви, је ли одобрено то задужење од надлежне власти.

Председник. Мени није познато ни да је задужена, ни да је задужење одобрено.

Никола Хаџи-Поповић. Читајте извештај Владанов и пађите оно место где се каже шта ћемо сад кад смо се задужили 200000 динара.

Председник. Е сада могу да вам одговорим.

Ви хоћете да знате како смо се задужили за планове. То је ствар регулисана, збор је решно да се 5 година наплаћује прирез за то и надлежна власт је то одобрила.

III.

Никола Хаџи-Поповић. Е сад, молим вас, да ми одговорите за онај извештај полиције, који каже, да ће се болничка улица да затвори ако се пут не направи.

Председник. Донесена је наредба да се нивелација измени.

Никола Хаџи-Поповић. То је за видлицу улицу. Али шта је са болничком улицом? Јер у акту се каже да ће се та улица да затвори, ако се пут не поправи. То је улица од мале пиваре ка болници.

Председник. Добро видићу. Не знам шта је. Ја мислим, да сам нешто наредио и то сам вам причао; а то је да се направи тротоар на ћемо и средину.

Никола Хаџи-Поповић. Има 3 шуха стоје провале.

Милан Банковић. То не стоји, тога нигде нема.

Никола Хаџи-Поповић. Истина је. Ево изволте отићи на видети.

Милан Банковић. Јест стоје мале урвине, али 3 шуха није истина.

Обркнежевић. Кад се узме равнина пута онда заиста има 3 шуха.

Председник. Ја ћу видети и одговорићу вам шта је учинио инжењер.

Милован Р. Маринковић. Кад кажете да се не сећате тога акта онда и за ово да донесемо одлуку, да сам општински суд у идућој седници реферше шта је на томе рађено.

Председник. Добро изнећу.

Милош Обркнежевић. Ја не знам ни за какав акт од полиције, а знам да је општина била сама наредила пре два месеца да се тај пут насне. Ја сам за то био зват и инжењер ме је питао да ли пристајем

на прављење тротоара, а даље ће се на-
сути

Дакле то није непозната ствар општини и председнику.

Председник. То знам да је наредба издата.

Жив. Бугарчић. Овде је врло жалосно стање кад се може да наређује да се једна улица затвори.

Председник. Када сам г. Обркнежевић каже да је питао, то значи да сам ја наредио, а што није рађено, то ћу ја сутра видети и изнећу вам.

Дим. Ђирковић. Истина ви наредите одмах, али никако не контролишете да ли је то израђено. То је заиста жалосно, ви морате да водите рачуна о свакој вашој наредби. Шта то значи: пре два месеца сам наредио на после ништа

Милован Р. Маринковић. Примера ради у допуну томе да наведем ово: Било је односно неког извршитеља изнето питање, па сте нам казали да ћете нам то изнети, па и до сад то није урађено.

Председник. Ја сам то наредио и то би вам вечерас изнео, да члан није био спречен у дужности болешћу у породици.

Живан Бугарчић. Ја сам дознао да у нашој општини има нешто и готових поваца.

Молим вас да нам идуће седнице објасните у каквом се стању налази наша каса, да би знали како ћемо се кретати.

Председник. Ја мислим, да је то већ ствар свршена, јер г. Хаџи-Поповић допунио је протокол, да комисија која прегледа рачуне општине да донесе извештај у каквом стању стоји каса општине.

Милорад Д. Јанковић. Ја бих молио да учиним један мали предлог.

Председник. Па добро ако хоћете 100 интерелација, онда никада нећемо бити готови.

Молим вас да говоримо о ономе што је на дневном реду.

Милорад Д. Јанковић. Е па добро онда нећу да говорим.

IV.

Председник. Сада је на дневном реду питање односно водовода и других великих послова. Ви знате, да је одбор одбацио предлог финансијске комисије, и онда сте казали да се сазове седница да видимо шта ћемо радити даље. Г. Јосимовић је прочитао неке своје назоре и казао је да ће идуће седнице поднети предлог.

Никола Х. Поповић. О чему је та комисија имала да ради, о ком предмету?

Милован Р. Маринковић. Молим вас, вадите нећемо заборавити шта смо урадили, финансијска комисија поднела је предлог, у коме излаже, како мисли, шта да радимо са пословима који општину очекују у

најкраћем времену. Ми смо се дуго разговарали и у одборским седницама већали и на послетку нисмо могли да се задовољимо са оним извештајем, какав нам је финансијска комисија поднела и ми тај извештај нисмо примили, него одбацили. Сад остаје да одредимо други пут и начин шта ћемо да радимо.

Никола Хаџи-Поповић. Закон о варошкој трошарини 13. Јануара 1884. године прописује у члану другом ово: Краљева влада овлашћује се, да може уступити било целокупно или почасно извршење свих радова једном предузимачу или друштву под условима, који су прописани законом за јавно грађење. У тој цели, краљева влада овлашћује, да може закључити потребан зајам под условима који не могу бити тежи, итд.

Ја из овога изводим, да општина не може учинити какав корак, јер не видим да је њој дато право да она то ради.

Овде је влада овлашћена да она управља са општинским пословима и по овоме ја не знам, шта ми можемо према овакоме стању ствари да радимо.

Милорад Д. Јанковић. Ја имам да унштам г. председника, да ли су готови они планови за водовод.

Председник. Нису још.

Милорад Д. Јанковић. Односно ових послова ја имам ово да кажем: што се тиче воде ми је имамо довољно, а оно што нам не достаје, то су резервоари и за то што нема резервоара, вода тече напоље. Друго, нема бронзаних цеви и због тога вода се не хвата сва, него се расипа. Ја сам тога мишљења, да ми оправимо наше садашње канале за воду. Ми имамо воде довољно, главна је потреба за канале, на послетку лако је свакоме купити саку воде, али тешко је наћи да се изнесе сака воде из помијаре. И нужнике треба очистити, за то велм, нама је главна потреба за канале.

Када би имали готове планове за канализацију и водоводе, онда би прво требали да почнемо канализацију која нам је потребна као парче хлеба. Ми због немања канала страшно патимо. Нечистоћа се пресуши у авлаји или у рунчаги и она после улази и у саме зидов: куће. Наши нужници по несрећи ретко су цементирани и за то ушца се сва нечистоћа у зграду и кући ваздух. За то велм нама је главна потреба да ми имамо канале за спровођење нужника и помијара. Што се тиче водовода то нам није тако прека потреба. Ја ћу дати 60 и 80 пара динарски за саку воде а и најсиромашнији човек може толико платити и неће му ништа шкодити. Газда на прилику не дозвољава својим кираџијама да снају воду у помијару, јер више кошта избацивање помијара, него што прими кирџе. Ја сам за то, да се што пре израде планови за водовод и канализацију па

да онда прво предузмемо канализацију на поље водовод. Ми кад оправимо данашњи водовод имаћемо воде доста, и шта ће нам то да доводимо воду са белих вода. Ма само треба да направимо резервоаре, а ако буду надзорници и управници старали се као до сада, онда можемо довести 60 белих вода и опет нећемо имати ништа.

Ја ми лим да се залужимо 1 милион или 2 милиона динара да свршимо ово што је преко нужно на после ћемо видети како ћемо. Без планова не можемо радити ништа, пити можемо знати шта ће да нас кошта. Ја сам чуо од једнога мога пријатеља, који је био у Пешти, па каже, само њихови оборци, у којима се свиће чувају, коштају 1,000.000 франака. Дакле прво да извршимо једно, па онда други; а ја држим да треба најпре да извршимо канализацију, и кад грађанство види да смо добро учинили онда ће и све друго одобрити.

Миливоје Јосимовић. Ми смо тако и почели да радимо, те један посао за другим да свршавамо. Међутим немојте се варати, да за 1 милион можемо извршити канализацију.

Милован Р. Маринковић. Господ. Хаџи-Поповић казао је, да по оном члану закона, који је он изнео, ми не би имали шта да предузимамо, да се саветујемо и да доносимо одлуке, јер вели, то је посао владе. Он је тако разумео овај члан и онда изашло би да ово што смо радили, само је једна дагуба. Ово што је законом овлашћена влада, то не значи ништа друго, но да ми предлажемо влади, па да нам она то санкционише. Ми сами ма шта да урадимо, без државнога јемства не можемо ништа свршити. То је значај тог члана, како ја разумем. То сам имао да кажем односно говора г. Хаџи-Поповића, који нам је прочитао онј члан.

Што се тиче мисли г. Милорада Јаковића, ја држим да је он погрешно неке потребе помешао. Он тврди, да ми имамо воде довољно и извршио је, да радимо даље на водоводу. Ја мислим да је он те послове помешао, јер ми треба да се сетимо да је одбор донео одлуку, да се водовод гради. Ми имамо и данас воду, и каква је таква је, и колико толико је има, ми се њоме служимо, и донета је потреба, да ми ту воду чувамо, јер нам треба прилично времена док не свршимо водовод. Ја пристајем на ту мисао да се садашњи водоводи поправе и да се вода не растура. То ми морамо и без рада на водоводу имати у виду. Али водовод је особена радња којој морамо поклонити не само времена, труда, него и трошка. Оно што смо потрошили 15000 дин., то је било на ту цел, да се израде планови за водовод а разуме се, кад буду готови, ми морамо да приступимо

послу и да извршимо. То је решено и тако ми морамо радити.

Друго г. Милорад је доводио у свезу канализацију са водоводом, говорио је о нечистоћи, напоследку закључио је с тиме, да канализацију извршимо пре него водовод, јер вели, она нам је потребитија, него сами водоводи. Ја донета налазим да је канализација врло важна радња и која може бити у свези са самим водоводом по спетему, ако се такав усвоји, и може истовремено са водоводом да се изврши. То зависи од тога, какви се планови створе. Ја налазим да нам треба канализација и идем чак тако далеко, да нам у исто време треба и да би требали у исто време да извршимо кад и водовод, да не би радили два посла. Само долазе техничари па кажу канализација то је особена студија, која тражи исто тако студију као што истражује и сам водовод, и на крају студије веле: долазе велики трошкови. И сада ми стојимо пред тим питањем, како да нађемо приходе да све то свршимо и да све то подмиримо.

Ово, што је он навео, да ми треба да чувамо ову воду што је имамо, то је неминовно, нема разговора о томе, али главно је да ми стојимо пред тим питањем, чиме да покријемо издатке, које изискују ове велике потребе.

Милорад Д. Јанковић. Мени се чини да ме г. Маринковић није разумео. Ја нисам био противан водоводу, него сам казао да се постепено ради. Ја сам казао да прво треба да се израде специјални планови за канализацију и водовод, па ћемо онда видети колико ће нас једно и друго коштати. Ја сам казао, да су нам канали нужни у сваком погледу, али и за водовод писам противан, него само држим да треба да свршимо један посао на онда други.

Др. М. Т. Лeko. Да нас не би бунило оно што је изнео г. Хаџи-Поповић, да кажем две три речи. Истина, стоји у закону да се влада овлашћује и т. д. али то је потекло услед познатога, одвећ лабавога рада у нашој општини, и за то се унела таква одредба да се влада овлашћује да може извесне општинске послове посвршавати ако општина сама не би то учинила. То не би требало дакле да нас буну, ми смо потпуно овлашћени, шта више тим законом и нагнани да што пре приступимо извршењу познатих послова.

На говор г. Милорада Јанковића односно канализације имам ово да кажем. Занста је канализација потребна но без водовода не може ни она да буде, јер камо нам онолико воде, колико је потребно за одношење нечистоће из канала?

Председник. Г. Марко Лeko врло је лепо објаснио да је овај закон по нужди изашао,

јер се видело, да општина неће никад ту ствар да реши, и казало се: ако случајно одбор реши, неће збор, а ми желимо да престоница буде као што ваља. Дакле ако неби одбор а ни општински збор извршио што треба, онда је овлашћена влада да то изврши. То би била несрећа за нас, јер онда би само казали околико и околико кошта, а ви изволте па платите. Има више од две године, како сам ја дошао овде, а има више од године дана, како су ова господа дошла у одбор, и нико нам није казао, да ми немамо права што смо почели да радимо. Ова је влада вољна, да нас потпомогне, ми само треба да радимо на ње јам сви казати хвала. Овај је закон претња, ако нећемо да радимо у нашем интересу, а ми смо хвала богу овде и лакше нам је да ми радимо сами и да платимо, него да дође влада да она место нас тај посао предузме.

То је што сам имао да кажем да се не плашимо од овога закона.

Н. Хаџи-Поповић. Нека је и тако. Међу тим министар унутрашњих дела 11. окт. 1884. године ставио је општини у дужност да се сама стара о целој раду односно начина извршења закона о трошарини, а министар финансије 26. марта 1884. год. ставио је у дужност општини, да се општина стара, да претходне ове радове што пре изврши. Дакле, молим вас, јесу ли ти радови извршени? и према томе о зајму не може овде бити говора, него о претходним радовима.

Дим. Ђирковић. Хоћемо ли да изберемо другу комисију или да приступимо тражењу начина како да се приходи нађу.

Председник. То је ваша ствар. Ми смо један пут једно решили и треба да поштујемо нашу реч. Сад смо створили један костур, па зар сада то да бацимо. Један одборник а то је г. Милутин Марковић казао је, да смо потрошили 250—300.000 динара, па смо по ново 80.000 динара издали, па зар сада то да бацимо. Ми морамо наћи извора одакле ћемо платити и те студије. Пошто ће скоро бити готови планови за водовод, како би сад могли да почнемо да решавомо нешто друго, а и ја се слажем да урадимо оно што каже г. Милорад да се постарамо да сачувамо ову воду, што је имамо.

Никола Хаџи-Поповић. Је ли готов закон о трошарини. Ја знам да је закон о устројству трошарине био поднесен влади на одобрење, и сада нема ништа од тога.

Председник. То је ствар разбијена, али ја вам гарантујем, да ће ова влада да о добри, ако ми израдимо како ваља. Ми само треба да радимо; а ако нећемо, онда влада има права да употребити тај закон. А имајте на уму да ова влада није та, да

она хоће да рукује, него да баш жели, да општина ту ствар руководи.

Д. Ђирковић. Ја мислим, да ми треба да гледамо да нађемо изворе, па према њима да се управљамо. Лако ћемо наћи зајма кад имамо један извештај приход, и онда ћемо лако наредити да се праве планови и одмах узме у посао овај или онај предмет. Треба се упитати господо, од куда ћемо платити ануитете. За то мислим да прво треба да нађемо изворе.

Никола Хаџи-Поповић. Посебноје канале треба одмах да оправимо.

Председник. Па и за то треба нешто да се троши. 10 година има како ми покрећемо то питање о водоводу, и толики смо овац потрошили и сада не треба да застанемо.

М. Велизарић. Ја мислим да ми не можемо никакав рад предузети, нити ћемо се ми овде сложити, јер један хоће једно а други друго.

О изворима не можемо сада говорити, јер за то треба велике студије, и најбоље ћемо учинити ако ми то питање о изворима поверимо једној великој комисији, па да она све извиди и проштудира и изнесе нам готову ствар, и ми ако будемо имали примедбе да учинимо, ми ћемо их чинити.

Д. Ђирковић. И ја сам тога мишљења, да би најбоље било да изберемо једну комисију, која ће да проштудира питање о изворима, па да нам изнесе, и ми што усвојимо, да сазовемо збор, да нам и он одобри, колико да се задужимо. Прво да узмемо у посао водовод и канализацију тако да се идуће године то изради. Дакле ја бих молио, ако г. г. одборници пристају, да изберемо комисију која ће проштудирати трошарину односно прихода, па да нам каже: имаћемо толико и толико прихода и спреам тих прихода можемо се задужити толико и толико.

Што се тиче других великих послова, као што је осветљење, какама итд., то може остати после 6 месеци.

Марко Велизарић. Ја не знам за што ми не би дали тој комисији шири круг, па да нам она каже шта ће коштати поједини послови и како би се могли предузети, да нам поднесе реферат о свима овим пословима и да нам каже редом, који посао одмах да се почне, шта може да остане, како би доцније општину јефтиније рад коштао. Нека нам то комисија све изради, па нека ради 6 недеља и два месеца.

Димитрије Ђирковић. Ја нисам противан, но једна комисија изнела је нешто, али није све.

Др. М. Т. Леко. Ја нисам мишљења, да бирамо комисију, пре него што овде у одбору нека питања не решимо.

Пре свега ја мислим да се овде сложимо у питању на који ће начин бити најлакше да дођемо до нових прихода, тј. да ли по-

средним или непосредним порезом? — то питање требали би прво да решимо. Ако би усвојили непосредан прирез, онда као што смо видели, грађанство би било врло јако оптерећено. Остаје дакле једини други начин да посредним прирезом дођемо до нових прихода.

То питање ваља једном у одбору решити, па ако усвојимо посредну порезу у виду такозване трошарине, онда би тек имали да бирамо комисију с одређеним задатком да изради устројство и тарифу трошарине. Но како је тај посао као што знамо раније под председништвом г. д-ра Владана свршен, онда нам је комисија излишна и могла би одмах готово устројство и тарифу трошарине узети у проучавање.

Ако ли пак ко год од г. г. одбора мисли да сем трошарине има и другог начина да се још лакше приходи општински увећају, онда треба то изнети а могли би се ради тога обратити и нашим познатијим финансијстама с молбом, да нам у овоме важном питању кажу своје меродавно мишљење.

Тако мислим да би требало радити односно финансијскога дела овога питања, којим се сада занимамо, а што се техничкога дела тиче ту мислим да решимо да се од техничкога одбора за водовод потражи мишљење како би општина по најбоље могла доћи до чужних пројеката и предрачуна за школе, клинику итд.

Тај би пут по моме мишљењу био најкраћи и најбољи, кога би се у овом послу имали да придржавамо, тј. да у одбору одмах отпочемо радити на трошарини а међу тим технички одбор да спреми што је потребно за израду чужних планова и предрачуна.

Кад тад мораћемо тим путем поћи.

Милован Р. Маринковић. Г. Марко Т. Леко је ишо да би ми могли особено да решимо неке ствари, које би служиле као основ за рад комисије какве, тако да решимо начелно: шта ће бити прихода, па према томе да комисија ради. Међу тим, та питања третирана су и у конференцијама и овде у седницама одборним, и многи одборници и приватни грађани изнели различна мишљења о тим изворима који су изнети, те се не можемо прикљонити само једном извору, да само посредним данком оптретимо наше грађанство. Ми се можемо послужити посредним данком, али можемо се послужити мало и непосредним за извесне послове, нпр за она предузећа, грађевине, које не доносе приходе. Дакле, ми можемо овде у седници у главном да изнесемо поједине мисли, а комисији да ставимо у дужност да она све стране проштудира и да нам донесе готову ствар, па да видимо да ли можемо да примимо.

Да поверимо дакле студију једном усвом кругу људи, који ће прибрати све до нас изнесене мисли, размислити значајки и израдити детаљан план.

Светозар Боторић. Молим вас господо, елушао сам више говорника и мени се најбоље допада предлог г. Милована Маринковића да изберемо једну комисију из средине одбора и грађана, од људи, који су познати као стручњаци у овим пословима. Ти стручни људи, пошто су чули наша разна мишљења да проштудирају детаљно сва та питања и да нам поднесу један предлог, на основу кога се можемо кретати и радити. Заиста ми не можемо овако сви да радимо, јер сви смо разнога мишљења. Један оће прво водовод да предузмемо, други какав, трећи нешто друго, за то је најбоље да ми ову ствар поверимо стручним људима од знања и поверења, па да нам они саставе предлог и изнесу; и ако буде добар за одбор, биће и за грађанство. Ја бих био још и за то, да се тој комисији одреди дијурна док ради, јер бадава неће нико да ради.

Н. Вулковић. Ми смо ово питање заплели као неки лавиринат. Моје је мишљење да је главна финансијска страна. Пређашњи извештај комисије и одбачен је с тога, што је она изнела предлог да се задужимо онолико, колико не можемо да платимо. Да би се то питање решило, и ја мислим да би најбоље било да изберемо једну комисију. Али најпре да сведемо све те потребе на што мању цифру, коју може Београд лако да плати.

Кад ово постигнемо онда ћемо наћи лако изворе, како да платимо. Ако ми хоћемо да се задужимо онолико, колико не можемо извора наћи, и ми се можемо 100 дана саветовати, па опет не пронаћи начина, како да плаћамо. Дакле, ја сам за то да изберемо једну комисију од стручних људи — инжењера и она да узме у посао прво водовод и да нам предложи такав да не кошта више од 1,000,000 динара, па онда канализација да нас не кошта више од по милиона динара, и кад нам она такав извештај поднесе, онда ћемо моћи лако да се задужимо и да нађемо извора да платимо. Али, ако мислимо да се много задужимо, ми не можемо изнаћи начина, како да плаћамо.

Живан Бугарчић. Ја сам слушао цео говор и мени се чини да је г. Ђирковићев предлог понајбољи, да ми прво и прво уведемо трошарину и све оно што би нам доносило прихода, те да видимо колико прихода можемо имати.

Ја држим, да би добро било да претходно, пре него што се комисија одредила, да сваки одборник понаособ донесе у седницу написано своје мишљење, да их има комисија на углед, јер ми овде разно ми-

елимо, а овако из ових поднесених написаних мишљења одмах би се видело шта да ли прво да нађемо приходе, или прво да се задужимо. Дакле врло би добро било да донесе сваки своје мишљење написмено, јер озако никад не можемо да се објаснимо. На нека та комисија према нашим мишљењима донесе један предлог, који би се могао примити.

Раденко Драгојевић. Ја хоћу односно цифре задужења да кажем две три речи.

Заиста и пређашњих седница много је речи било о цифри задужења, неки хоће да се задужимо 12 милиона, неки хоће 3, неки хоће 6, неки хоће само да предузмемо водовод и канализацију, а сад ми ако хоћемо да одредимо комисију, ми треба да јој означимо цифру задужења и она ће сарад те цифре моћи да риди, јер ако јој не кажемо ми хоћемо да се задужимо 3 или 6 милиона, иначе неће моћи ништа да ради.

Председник. Можемо ли ми одредити цифру, кад не кажемо шта хоћемо да начинимо.

Ја мислим, прво треба да се зна, шта шта хоћемо одмах да предузмемо те да се комисија може кретати у том кругу. Ми треба да дамо неки основ тој комисији.

Што каже г. Боторић да треба свачије мишљење да се чује, то је лепа ствар, али ми морамо имати комисију, која ће своје мишљење да каже, а ми можемо казати и писару да напише мишљење сваког одборника и да из тога свега изведе резултат.

Милорад Д. Јанковић. Ја мислим да овако урадимо. Да ми одредимо комисију да она извиди и прорачуна, шта ће коштати водовод, па онда да направимо и планове за канализацију, а те две ствари да нам комисија каже, шта ће коштати, па за то да тражио одобрење од збора. После, кад видимо шта нас коштају ове две ствари, онда можемо поступно ићи даље. Ми не можемо све послове у један пут да почнемо, јер би после наступило случај, да не можемо трошкове да поднесемо. Дакле најбоље је да прво предузмемо ова два посла водовод и канализацију.

Милош Обркнежевић. Ја мислим да је добро као што каже г. Вуковић, да се избере једна комисија, која ће проучити одакле ћемо наћи изворе да платимо водовод и канализацију, да замолимо ту комисију да нам донесе извештај, како би могли добити одобрење и од збора. Када то будемо имали, онда ћемо видети приближно колико нам треба зајма и пошто и збор одобри онда можемо приступити раду.

Марко Велизарић. Ја нисам за то, да се комисија ограничи само на проучавање ова два посла: водоводе и канализацију.

Треба оставити тој комисији да она као с ручна, проучи све општинске послове,

који су побројани у предлогу финансијске комисије, на пошто сврши свој посао, да нама поднесе опширан реферат и план о начину извршења сваког посла, о њиховом коштању, о зајму и начину исплате и о реду по коме ће се који посао предузети. Кад будемо имали пред очима састављен план свију послова, онда ће нам лако бити, да се у одбору договоримо и решимо, које предлоге комисијске да одобримо а које да одбацимо. Врло би незгодно било, да за сваки посао изберемо нову комисију, тим пре што многи од тих послова стоје у врло тесној вези, а осим тога такав ред био би и тежи и дужи.

Милош Обркнежевић. Ја опет мислим да е боље онако како сам казао, да узмемо прво најужније потребе, јер ћемо лакше свршити, а онако отишли би у бесконачност и сама комисија не би знала шта би прво штудирала, па би непрестано тако стајало а никад не би дошли до резултата да се бар најужније потребе изврше.

Председник. Ја мислим да г. Велизарић има право.

Ево за што. Има неких предмета, који се не могу одлагати. Школе и нивелација не могу се одлагати. Нивелација и сад се ради. Ми морамо да радимо, јер смо почели и на извесним местима стоји толико земље да ће нам и полиција казати да је морамо dignити. Сем тога и људи с Дорћола веле да због кланице не могу остати тамо да живе, а тако и јесте, јер је она дошла већ у средини тога краја, и никако више не може остати тамо.

Кад буде стручно, комисији то све стављено у задатак она ће знати шта је најужније и нештаће свестрано и дати свој извештај, а ми ћемо се према томе управљати и узети оно што можемо одмах извршити. Стручни су људи казали, да ће нивелација Београда коштати пола милијона. Тако исто да ће коштати и школа пола милијона, премда мислим, да ће школе, кланица и варошка суд коштати 2 милијона.

С тога би ја био мишљења да комисија размисли о свима пословима и да нам она каже: који су послови најужнији и који у првом реду да се предузму у извршење и онда ћемо ми извршити оно што је најужније, а остало оставићемо за доцније и кад овако урадимо опет излази оно што је казао г. Вуковић, а то је да се ограничимо према ономе, што можемо извршити. Од трошарине нпр. можемо само од два артикла добити 360 хиљада динара. Из пројекта трошарине можемо изабрати оно што је најправедније и најкорисније и свести трошарину само на неколико артикла: Кантаре општинске који постоје на пијацама морали би изместити на друмове, па би онда кантарције могли вршити и кан-

тарцијску и потрошаринску дужност, нпр. на стоку и на шиће то и сада имамо трошарину, а на ситнице и да не ударамо трошарину, јер би онда морали правити шанца око Београда и то би нас врло много коштало. Боље је пека се по неки шверцер и провуче него да се излажемо великом трошку, а и они који се по неки пут провуку са тим ситним артиклама учиниће то један пут или два-три пут, па када се ухвати он ће платити за све. Крупне ствари не могу се пронаћи.

Ако би завели трошарину по оном спремљеном пројекту, онда би изашло трошка 300.000 динара годишње, а то би било много. С тога комисија треба да сведе трошарину само на мањи број артикала, и онда ће бити добро. (Чује се: то је добро).

Светозар Боторић. Ја ћу бити кратак. Молим вас господо, да пређемо једанпут на решење. Изберимо комисију и ставимо јој у задатак да на првом месту поднесе извештај о водоводима и канализацији и да нађе начина како то можемо исплатити и колико ће коштати. За друге предмете, кад будемо могли усвојити, ми ћемо усвојити јер не можемо ми свршити у један пут. Донста господо свет се плаши, кад види велику цифру и с тога иде тешко са извршењем ових послова.

Председник. Ово се може господо примити па да се каже првенствено за ово двоје: водоводе и канализацију. А што се тиче нивелације то се мора плаћати.

Светозар Боторић. Што се тиче прављења школа, ја сам слушао од људи, да има о томе закон да се оне морају направити до свршетка 1890 године. Када тај закон ступа у живот. По том закону ако збор неће да прави, министар просвете и цркв. дела наредиће и ми онда морамо.

Живан Бугарчић. Мени ово изгледа чудновато. Све овамо онамо, па идемо око тога да се задужимо. Ја сам напоменуо да сви донесемо своје писмено мишљење. Ја сам слушао, да у општини београдској има 6 — 700 хиљ. динара готових новаца и ако то стоји онда нам не треба задужење, па нека је и 300 хиљ. опет нам мало фали, па можемо завести трошарину, која ће нам донети 700 хиљ. па нам опет неће требати задужење. Ми имамо огледало како је држава прошла са задуживањем, па зар хоћете и варош да упропастимо. Зашто не би ударили трошарину по једну пару од киле на брашно, па би имао толико прихода да све поступно направимо шта нам треба. После ће нам доћи приход од водовода и тако имаћемо пред очима с толиком сумом можемо располагати за извршење других потреба.

Држим да је боље да плаћамо нашим новцем и да се крећемо колико можемо, и с тога сам против задужења.

Петар Видаковић. Пред нама претставници вароши Београда налази се једно питање о подмирењу варошких потреба. Ми смо давно и давно о томе питању слушали и говорили и најпоследње мени се чини да смо доста и обавештени. Али с тога, што нас има 32 одборника и 16 замењеника није могуће, да се то питање тако потанко и детаљно у овако великом броју претресе па је нужно да се сазове ужи круг те да се он о свему постара и изради и тако рећи сажваће и пред нас изнесе.

Дакле не треба тој комисији ништа преципитати и не треба ту комисију бирати са стране ван одбора. Просто треба је изабрати из одбора. То је наша ствар. Наша је дужност, да се о томе бринемо. На нама лежи одговорност ако хрђаво урадимо, као и хвала ако добро урадимо.

Просто из овога одбора изберимо ужи круг да о том питању проштудира и да нам поднесе реферат. Разуме се после ћемо ми овде опет у целини све прегледати и опет ћемо о сваком питању о свакој ствари говорити.

Мислим да не треба око тога губити време него да изберемо комисију, па кад она сврши свој посао и нама поднеси видљиво, колику суму може наш Београд поднети и колику ће се сума предложити збору на одобрење. (Тако је).

Светозар Боторић. Молим вас ставите на решење хоћемо ли да изберемо комисију? Ја видим да је овде већина одборника за комисију.

Никола Хаџи Поповић. Ја се слажем са г. Видаковићем да буде комисија, али само да комисија испита све потребе општинске и разуме се и приходе да констатује, којим ће се плаћати интерес на зајам, да ли трошарином или како другачије. Дакле ја сам за то да се комисији каже, шта да ради и шта је њена цел — па онда можемо гласати.

Живан Бугарчић. Што се тиче комисија ја би био чак за то, да ми не жалимо труда као одборници него нека се образује неколико комисија и свака понаособ нека поднесе своје мишлење, па онда да примимо оно које је најбоље. Не треба само учени људи то да раде него да имамо удела сви у томе великом послу, јер се свију нас тиче.

Мил. Јосимовић. Ставите на гласање. Хоћемо ли једну или више комисија.

Марко Велизарић. Нема места да се одређују више комисија. Комисије за проучавање оваких послова, треба да су састављене из стручних људи, и таквих ми немамо сувише. Довољна је једна мешовита финансијско техничка комисија.

Председник. Овде и. Бугарчић износи предлог, да буду две комисије. Сад да решимо прво то питање.

Милован Р. Маринков Сви смо зато, да се путем комисије ради даље, само је г. Марко једини, који хоће предходно још нешто да се уради, па и он свршава са комисијом. Сад ја хоћу да бирамо мешовиту комисију састављену из људи који се разуму у техничким пословима и из људи, који се разуму у финансијским питањима, па тако удружени да заједнички дају своје мишлење. Сви се о питању комисије слажемо, само сад треба да се разговоримо у лицима која ће у ту комисију ићи.

Председник. Знам господо, али г. Бугарчић отворено каже, да жели да има комисију од стручних људи и од грађана и сад треба да решимо, хоћемо ли са две комисије да радимо или са једном из више људи.

Ја ћу да ставим питање: Ко је за то да ради једна комисија тај нека седн, а ко хоће две комисије нека устане. (Сви седе само Бугарчић устаје). Дакле господо већина је за једну комисију. Сад изволте предложити чланове.

Светозар Боторић. Пошто смо приступили избору чланова, ја молим да прочитам листу од лица, која би могла бити чланови те комисије. (Чита). Миливоје Јосимовић, Свет. Карацешки, Димитрије Ђирковић, Милан Маринковић, Милутин Марковић, Ђоста Главинић, Др. Марко Леко, Р. Предић, Светозар Зорић, Никола Вулковић, Бура Ваџерт, Петар Видаковић, Гргур Миленковић. Ту су њих 13 и председник београдске општине да буде 14-ти. Толико је било и у мајској комисији — одбору — за стварање народне банке па није хрђав рачун исплао, него добро напредује.

Председник. У целој тој финансијској комисији свега је било двапут да су долазили по 2-тројица, а иначе по један или двојица.

Марко Велизарић. Ја мислим да саставимо техничку и финансијску комисију па да оне о томе већају.

Живан Бугарчић. Ја сам против те кандидационе листе и тражим да се изберу друга лица.

Председник. Овде сад има два предлога: г. Боторића и г. Велизарића.

Милован Р. Маринковић. Ја мислим да би било најбоље да из тих лица саставимо комисију и пошто ћемо овде говорити о личностима, то да седницу претворимо у конференцију. (Одобравање).

Председник Седницу одборску претварај у конференцију. Господа стенографи нека не пишу. (После конференције).

Сад претварај конференцију у јавну седницу да свршимо ствар.

Ово је ствар врло пужна и што се нека господа плаше да неће кроз збор проћи, то је неосновано. Нека не прође. Онда смо бар ми свицили са себе одговорност. Г. Боторић је од прилике узео већину из оних одбора; други је предлог био да се узму оба одбора, а г. Милован је лепо приметно да господа из финансијског одбора ни су долазили и могла би се та комисија попуњити са неколико других личности. Сад како мислите.

Марко Велизарић. Да усвојимо оно, што г. Милован предлаже, да се умоли и г. министар финансије те да нам он из свога министарства да два своја чиновника, који ће нашој комисији притећи у помоћ својим стручним радом.

Петар Видаковић. Кад се образује комисија она сама може да распита за стручне људе и да их умоли за мишлење. Дакле не треба о томе ништа говорити.

Председник. Примате ли да се обе комисије саставе, па да заједнички раде у томе правцу у ком смо овде говорили?

Петар Видаковић. Немојте тако. Да изберемо комисију из одбора.

Светозар Боторић. У мом предлогу већина је чланова из техничке комисије и махом из одбора, сем два три члана има из грађанства.

Председник. Ја имам једног члана у одбору који није ни једанпут дошао, а то је г. Никола Борђевић.

Молио би да његово место понуците са г. Вулковићем.

Никола Вулковић. Ја би предложио г. Николу Х. Поповића. Он човек од стари правника.

Председник. Немам ништа ни против тога, али ја вас предлажем као трговца.

Петар Видаковић. Кад смо решили да бирамо комисију, онда да бирамо.

Светозар Боторић. Ја сам изнео један предлог, па сад изволте решити.

Никола Вулковић. Ја мислим да се о самим лицима споразумемо у конференцији. (То је већ било).

Свет. Боторић. Хоћете ли да прочитам поименце које сам предложио, па кога хоћете усвојте а кога нећете немојте.

Светозар Карацешки Ја мислим да треба да се реши прво то: Хоћемо ли да бирамо само људе из одбора или са стране (чује се само из одбора).

Петар Видаковић. Одбор нека избере из своје средине, а онај који буде изабран може да се саветује са људима и из грађанства.

Председник. Ја би био мишлења да узмемо целу техничку комисију, а ево зашто. У тој техничкој комисији има један лекар и кад буде говора о водоводима, канализацији и кланци у колико је са санитарске стране нужно он ће давати објашњења

Цера Видаковић. Ако је до лекара, ми немамо одборника лекара г. Боку.

Председник. Имамо, али га ми не видимо овде.

Марк Велизарић. Ми не треба да заменимо ниједног члана техничке комисије, нарочито г. Пачу-а, јер је он био више од 7 година шеф лекара ове општине и њему су наше општинске потребе и прилике боље познате него и једном од нас. Шта више, он је и спремно неке пројекте, баш пројекат о новој клавици, што спада у најнужније општинске послове. Осим тога, сви чланови техничке комисије били су већ чланови у комисији за водовод и у оној за калдрму; они су нам својим радом показали да имају и воље и знања за те радове, и заслужили су наше признање и нашу благодарност. Не знам дакле, коме би могло бити противно да баш оне исте чланове изберемо.

Председник. Ја мислим да са из финансијског одбора измене они који су са стране ван одбора и да на место њихово дођу одборници.

Никола Вулковић. Ја мислим да се оним људма које одбор избере у исто време и почаст даје тим избором, и с тога сам да их одбор избере, а не да их поједини одборници позивају и ушткују за савет, јер тада они неће то сматрати као озбиљну ствар и да ће можда своје мишљење усмено и у кратко, а овако ће радити до свршетка (тако је).

Председник. Кад ми имамо две комисије не треба ништа да бринемо. Ја вас молим поунте ми ту тројицу, па да се та ствар сврши.

Светозар Боторић. Ја видим да већина нас хоће да бира чланове само из одбора и онда у место ова два члана што сам ја узео са стране, кажите кога хоћете другог.

Председник. Господо, ја мислим да је примљено да остане техничка комисија (јесте). Сад нека уђу још г. г. Вулковић, Видаковић и Милован Маринковић, а одступцију г. г. Светозар Милојевић Никола Ђорђевић и Р. Предић је ли свршена ствар? (Свршена је).

Др. Марко Леко. Ја сам био противан бирању те комисије, у којој сам и ја изабран али кад је већ тако решено, онда бар да се одреди рок за које време комисија да сврши тај посао. Мишљења сам да је довољно 15 дана (није није).

Милован Маринковић. Та је мисао одбора. До 1. Јануара 1890. год. најдаље треба да изнесе свој реферат, а дуже никакво да се не одлаже.

Др. Марко Леко. Ово што се од изабране комисије тражи може се лако свршити за

15 дана. Па за што дуже да се тај посао протеже.

Светозар Боторић. Г. Председнику да се стави у дужност да он ову комисију сазове ове недеље те да се конституише и она себи да избере председника, који ће после одређивати дан седнице. (Прима се).

Председник. Добро господо ја ћу сазвати их одмах од идуће недеље.

Свет. Боторић. Ја сам још и за то, да се овој комисији одреди дијурна од стране одбора, јер има људи који кажу, да није право да тако тешке послове бесплатно раде (чује се: нећемо дијурне). Што се тиче рока то нећемо одређивати Комисију ће њена морална дужност изазивати да с послом буде што пре готова. (Чује се; Свршено је).

Председник: Сад ја имам да учиним један предлог. Вама је познато да је одбор решио, да се набаве 20. коња и то из наше земље. Комисија ми је реферисала да није могла да изврши ту вашу жељу и предлажу да могу отићи до Новог Сада или где год са страље и коње набавити. Одобрите ли? (Одобравамо).

Изволте чути траже се уверења о владању и имовном стању. (Секретар чита).

За Љубомира Игњатовића дуванског суражара. (Непознат).

Јован Берић дијурниста тражи уверење о сиромашном стању за своју децу — ђаке — Изјављено сиротност стања.

Састанак је господо закључен.

Састанак је овај трајао до 8. сах. по подне.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ДИМНИЧАРСТВО :

а). за чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове	0,40 дин.
б). за неузидан шпархерд	0,40 "
в). за узидан	0,80 дин.
г). за велики узидан шпархерд у гостионици	1,00 "
д). за чишћење димњака од два спрата	0,40 "
ђ). за чишћење простог димњака	0,20 "
е). за чишћење чункова до 2½ метра уједно са пењима	0,20 "
ж). за чишћење чункова од 2½ метра на више уједно са пењима	0,40 "
з). за паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове	1,50 "

II. ИЗВОЖЊА БУВРЕТА:

а). за собу и кујну или мањи дућан са собом	0,20 "
б). 2—3 собе са кујном или већи дућан са собом	0,60 "

в). 4 и више соба са кујном или гостионица са кујном без штале
 1,00 " |

III. ПРАЖЊЕЊЕ ПОМИЈАРА И НУЖНИКА :

а). од кубног метра	12,00 дин.
б). од акова	0,60 "

IV. ПСЕТАРИНА :

а). марка за пашче једном за свагда	3 дин.
б). марка за кују	6 "
в). обнављање изгубљене марке стаје половину цене	

V ГРОБАРИНА :

а). гроб за децу	7 дин.
б). гроб за одрасле	12 "
в). мала гробница	555 дин.
г). већа гробница	967 "
д). велика гробница	1207 "

VI. МРТВАЧКА КОЛА :

а). мртвачка кола стара са 2 коња	12,90 дин.
б). мртвачка кола нова са 2 коња	36,90 "
в). мртвачка кола нова са 4 коња	72,90 "

НА ЗНАЊЕ

Јавља се свима онима који желе пунити своје леденице ледом из атара општине београдске, да се ове године имају пријављивати претходно, одређеном кметов. помоћнику у општинској судници — г. Јовану Антијевићу да таксу плате и одобрење добију.

Молимо све оне који нам што дугују, да положе паре разносачима листа, који ће им признанице предати.

Тако исто молимо примаоце листа из унутрашњости, да се пожуре с претплатом.

Нова претплата из унутрашњости може се слати непосредно уредништву, али је боље предплаћивати се код пошта.